

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

FACTORS AFFECTING POLITICAL IMPINGING UPON PARTICIPATION OF PEOPLE IN SURAT THANI PROVINCE MUNICIPALITES

เรืองวิทย์ ครองยุดิ^{*1}

¹นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี

*ผู้รับผิดชอบบทความ : Ruangwit.krong@gmail.com

Ruangwit Krongyuti^{*1}

¹ Student-Doctor of Public Administration, Pathumthani University

*Corresponding author: Ruangwit.krong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง รูปแบบวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 396,599 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 384 คน ประชากรเชิงคุณภาพได้แก่นายอำเภอซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงของแต่ละอำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 17 คน ความเชื่อมั่นเท่ากับ .937 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์หาค่าถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง ด้านสังคมด้านสิ่งรบกวนทางการเมือง ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ด้านเศรษฐกิจและด้าน

Received : 30 June 2021

Revised : 15 December 2021

Accepted : 23 December 2021

Online publication date : 29 December 2021

ความพอใจในนโยบายและการบริหารงานตามลำดับ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง ด้านสังคม ด้านความพอใจในนโยบายและการบริหารงาน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านสิ่งรบกวนทางการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง เมื่อนำตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัวแปรเข้าสู่สมการพยากรณ์แล้วสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 78.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมทางการเมือง / เทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Abstract

The purposes of this research were to study 1) level of Political Participation and 2) factors that influence Political Participation of the people in Surat Thani municipalities. The population was 396,599 peoples. Sample in this study was divided in two group: in the quantitative research samples were 384. As for qualitative research, respondents respectively chosen were district officers 17. The instruments used for data collecting in this research were 2 types which were Questionnaire and In-depth interview for qualitative research. Confidence was .937. The tools used in the study were: questionnaire for quantitative research and In-dept interviews. The analyzed of data was carried via percentage, frequencies, means, standard deviation and multiple regression.

It was found from the study that: 1) Overall opinions towards factors affecting Political Participation of people in Surat Thani Municipalities were at a moderate level and when considering each aspect, it was found that the level of participation was at a moderate level in all aspects. The aspects in order of highest to lowest average were political environment. Social aspects of political stimuli The perception of information, political knowledge and understanding economic aspect and satisfaction in policy and administration respectively Individually, it could be ranked from high to low as follows: such as political environment Social aspects, political stimuli, Information perception, political knowledge and understanding economic and satisfaction in policies and administration respectively; Overall level of Political Participation of people in the

municipality Surat Thani province, were at a moderate level. Individually it could be ranked from high to low as follows as: real lowest or highest, moderate; 2) Factors could predict political participation of People in Surat Thani Municipality that political factors, information perception, political stimuli, political environment, society, economy, satisfaction in policy and administration influences by 78.20%. statistically significant at the .05.

Keywords: Political participation / Surat Thani Province Municipalities

บทนำ

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย คือ หลักการ ถือว่าเป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อประชาชนประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ซึ่งเป็นอำนาจอธิปไตยสูงสุด ในการปกครอง โดยยึดหลักการคือ อำนาจอธิปไตยของปวงชนและการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชน (บุญยรงค์ นิลวงศ์, 2548 : 205) นับตั้งแต่ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ (Absolute Monarchy) มาเป็นระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ในปี พ.ศ. 2475 นั้น การปกครองประเทศ เป็นแบบเน้นการรวมศูนย์อำนาจการปกครองเข้าสู่ส่วนกลาง (Centralization) การรวบอำนาจการปกครองดังกล่าว ก่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นในทางการปกครองก็จริง แต่ก็ส่งผลให้เกิดปัญหาในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนทางปกครองอยู่เป็นอย่างมาก อันเป็นอุปสรรคสำคัญของการปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่ ที่เน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางทางการปกครอง โดยมีความเชื่อว่าหากประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการปกครองแล้วก็จะทำให้ระบบการปกครองนั้นสามารถตอบสนองผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดี (Well-Being) (Kauzya, 2003 : 238)

เทศบาล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 12 พ.ศ.2546 เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งขึ้นเป็นแห่งๆ ไป เมื่อเห็นว่าท้องถิ่นใดพร้อมมีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ก็จะตราเป็นพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาล เป็นทบวงการเมือง มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งและกฎหมายอื่นอีก การจัดโครงสร้างแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในพื้นที่ ตามประเภทของเทศบาล ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และ 2) นายกเทศมนตรี เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี และนายกเทศมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่า 2 วาระไม่ได้

ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับพุทธศักราช 2550 ได้ให้สิทธิและเสรีภาพด้านต่าง ๆ กับประชาชนรวมถึงส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเต็มที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2545 : 130-142)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยได้มากขึ้น ตามที่รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ได้ถูกบรรจุไว้ในมาตรา 247 ถึง 254 ในหมวด 14 ของรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช 2560 ซึ่งนับว่าเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ไปสู่ท้องถิ่นที่เอื้อต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนรับผิดชอบ และการเรียนรู้การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อร่วมกันคิดร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง (สถาบันพระปกเกล้า, 2560) การมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองถือเป็นบริบทที่สำคัญยิ่งในการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นการสะท้อนอำนาจประชาธิปไตยที่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริงและในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2560 ยังได้กำหนดบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมทั้งการเมือง การพัฒนาตามบริบทของท้องถิ่นตัวเอง โดยได้กระจายอำนาจการปกครองไปสู่ส่วนท้องถิ่นให้มีบทบาทกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

ทั้งนี้จากการเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมามีพบว่าประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้หรือต่ำกว่าร้อยละของประชาชนที่มาใช้สิทธิล่วงหน้า ซึ่งรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง มี 5 ประการ คือ 1. การออกเสียงเลือกตั้ง 2. การรณรงค์หาเสียง 3. การกระทำ ของแต่ละบุคคลเป็นเอกเทศต่อปัญหาทางการเมืองและสังคม 4. การเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม และ 5. กิจกรรมที่ใช้ความรุนแรง และอาจเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2562)

จากสภาพและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนของเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากมองเห็นว่าประชาชนมีอาชีพที่หลากหลายขนาดของชุมชนเป็นชุมชนใหญ่ มีความแตกต่างกันทางด้านอาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และแนวคิดทางการเมือง ตลอดจนความแตกต่างของชั้นทางสังคมและเศรษฐกิจ มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารหลายช่องทาง ที่มีคุณภาพในการตัดสินใจ มีกลุ่มองค์กรหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มฌาปนกิจเช่น กลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์บริการ เป็นต้นซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เทศบาลในเขต จังหวัดสุราษฎร์ธานีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางใน

การส่งเสริมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้มีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. ปัจจัยด้านสิ่งรื้อทางการเมือง มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี
5. ปัจจัยด้านสังคม มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี
6. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนของเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี
7. ปัจจัยด้านความพอใจในนโยบายและการบริหารงาน มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครอบคลุมปัจจัย ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านสิ่งรื้อทางการเมือง ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และ ด้านความพอใจในนโยบายและการบริหาร

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 38 แห่ง ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และเป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งตามบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ก่อนวันที่ 1 ธันวาคม 2561 จำนวน 396,599 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2562)

ขอบเขตด้านเวลา

ระหว่างเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2563 ถึง เดือน มกราคม พ.ศ. 2564

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 38 แห่ง ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และเป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งตามบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ก่อนวันที่ 1 ธันวาคม 2561 จำนวน 396,599 คน จำแนกตามเทศบาล (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2562)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาล ซึ่งผู้วิจัยใช้คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (System Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (System Random Sampling) 2 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการสุ่มรายชื่ออำเภอที่มีการปกครองแบบเทศบาลโดยสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับรายชื่ออำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 8 อำเภอ

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากเทศบาลจาก 8 อำเภอที่ได้จากการสุ่มในขั้นตอนที่ 1

การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพได้แก่ นายอำเภอหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นายอำเภอ ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงของแต่ละอำเภอ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลการบริหารงานของเทศบาล ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 17 คน ยกเว้นอำเภอชัยบุรี และอำเภอวิภาวดี ซึ่งไม่มีเทศบาล เพื่อสอบถามความคิดเห็นและทำการศึกษาแบบเจาะลึกต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา
2. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้แนวการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In –depth Interview Guideline)

การสร้างและทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท Likert Scale มี 5 ระดับ ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท Likert Scale มี 5 ระดับ
3. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาคุณุณิพนธ์ ตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างขึ้นและได้รับการพิจารณาตรวจสอบขั้นต้นจากคณะกรรมการผู้ควบคุมการสอบเค้าโครงคุณุณิพนธ์
4. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอคณะกรรมการผู้ควบคุมการสอบเค้าโครงคุณุณิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบ พิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง ไม่ต่ำกว่า .50 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือทางด้านเนื้อหา ความเที่ยงตรงทางด้านโครงสร้าง ซึ่งตรวจสอบโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงครายข้อ ซึ่งได้กำหนดค่าความสอดคล้องของข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ตั้งแต่ .50 ถึง 1.00
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ กับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามทุกฉบับมาหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1971 : 160)

6. เตรียมแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อสำรวจตัวอย่าง

7. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจากการสำรวจใช้ทุกฉบับมาหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1971 : 160) ซึ่งได้กำหนดค่าความน่าเชื่อถือของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ต้องไม่ต่ำกว่า .70 โดยค่าความเชื่อมั่นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วม คือ .93 และ ค่าความเชื่อมั่นของการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ .91

8. สร้างแนวการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview Guideline) เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลการวิจัยโดยใช้สถิติพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน โดย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ การหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103) แปลความหมายเฉลี่ย โดยกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีอิทธิพลอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีอิทธิพลอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีอิทธิพลอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีอิทธิพลอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีอิทธิพลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis : MRA) แบบใส่ตัวแปรอิสระทุกตัวเข้าไปในสมการถดถอยโดยวิธีการคัดเลือกเข้า (ENTER)

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่มีส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีแบบคัดเลือกเข้า (Enter Selection)
3. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง ด้านสังคม ด้านสิ่งรื้อทางการเมือง ตามลำดับ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มการมีส่วนร่วมที่แท้จริงหรือสูง กลุ่มการไม่มีส่วนร่วมหรือต่ำ และกลุ่มการมีส่วนร่วมพอเป็นพิธีหรือปานกลาง ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขต เทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง (x_1) ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (x_2) ด้านสิ่งรื้อทางการเมือง (x_3) ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง (x_4) ด้านสังคม (x_5) ด้านเศรษฐกิจ (x_6) ด้านความพอใจในนโยบายและการบริหารงาน(x_7) พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่าง .21 ถึง .82

ตัวแปรทุกตัวแปรของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทาง การเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี สู่สมการเชิงเส้นซึ่งเรียงลำดับการเข้าสู่สมการได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมืองซึ่งมีค่า ที่ เท่ากับ 6.574 ลำดับที่ 2 ด้านสังคม ซึ่งมีค่า ที่ เท่ากับ

4.516 สมการเชิงเส้นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทาง การเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมได้ ร้อยละ 78.20 ($Ad R^2=.78$) มีความสัมพันธ์เท่ากับ .91 ($R=.91$) และมีค่าสถิติทดสอบเอฟเท่ากับ 135.24 ($F=135.24$) ซึ่งแสดงคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.82 + 1.89(x_4) + 1.12(x_5) + 1.31(x_7) + 1.19(x_2) + 889(x_3) + 1.00(x_6) + .77(x_1)$$

สมการพยากรณ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ

$$\hat{Z} = 2.13(x_4) + 1.39(x_5) + 1.37(x_7) + 1.30(x_2) + 1.17(x_3) + 1.01(x_6) + .88(x_1)$$

จากการสัมภาษณ์นายอำเภอผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า

1. **ด้านความรู้ ความเข้าใจทางการเมือง** ได้แก่ ระดับความรู้ในข่าวสารทางการเมืองของประชาชน โดยถือว่าเป็นความรู้ที่ได้รับจากการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยผ่านทางสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ซึ่งความรู้ความเข้าใจของบุคคลในการรับรู้ข่าวสารจะแตกต่างกันไปตามลักษณะการรับรู้ข่าวสารและการวิเคราะห์ข่าวสารเป็นสำคัญในสังคมประชาธิปไตยประชาชนส่วนใหญ่จะมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน หรืออีกนัยหนึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอยู่บนพื้นฐานของการยินยอมของประชาชนผู้ถูกปกครอง ดังนั้น การปกครองระบอบประชาธิปไตยจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองที่อยู่ภายใต้อิทธิพลการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

2. **ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร** ได้แก่ การที่คนรับเอาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเข้ามา โดยผ่านกระบวนการทางความคิดที่มีการตีความ การจัดระเบียบ การทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารจนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจและนำไปสู่ความสนใจในข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ซึ่งได้จากการเรียนรู้การศึกษา ค้นคว้า หรือสังเกต ตลอดจน การดู การฟัง การอ่าน พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

3. **ด้านสิ่งรื้อทางการเมือง** ได้แก่ การพุดคุยเกี่ยวกับการเมือง การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ทั้งการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีเวทีเสวนาทางการเมืองรูปแบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง เช่น โปสเตอร์ วิทยู โทรทัศน์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต การเป็นสมาชิกในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดการยอมรับและความผูกพันกับผู้นำทางการเมือง การสนับสนุนและส่งเสริมจากรัฐบาลในการทำกิจกรรมทางการเมืองการ

ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองความพึงพอใจในพรรคการเมือง หรือผู้สมัคร การได้รับการยอมรับ ยกย่อง ชมเชย การได้รับการคัดเลือกเป็นผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือสมาชิกสภาเทศบาลการเข้าร่วมปฏิบัติธรรมเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา หรือถวายเป็น พระราชสดุดีแด่พระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือพระบรมวงศานุวงศ์การเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน บ้านหรือชุมชน เป็นต้น

4. **ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง** ได้แก่ ระบบการเมือง กลวิธีการหาเสียง ประเด็นและอุดมการณ์ทางการเมือง กฎระเบียบทางการเมือง สถาบันการเมือง ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ สื่อมวลชน และประชาชน สิ่งต่างๆทางการเมืองที่อยู่รอบตัวประชาชนซึ่งจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ กฎระเบียบทางการเมือง เช่น ความถี่ของการเลือกตั้ง บรรยากาศในการเลือกตั้งสิทธิในการเลือกตั้งตามกฎหมายการให้สิทธิเสนอ ร่างกฎหมายความเป็นสถาบันทางการเมืองการทำกิจกรรมของกลุ่มการเมืองภาคประชาชนการ มีเครือข่ายทางการเมืองในชุมชนต่างๆ การแข่งขันทางการเมืองกลวิธีรณรงค์หาเสียงการใช้ งบประมาณ รวมถึงการใช้สื่อต่างๆ ในการรณรงค์หาเสียง

5. **ด้านสังคม** ได้แก่ สภาพทางสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีทำให้เกิดกระบวนการกล่อมเกลากทางการเมือง ส่งผลต่อความคิด ความเชื่อทางการเมืองและพฤติกรรมทางการเมือง เช่น การยอมรับระบบอาวุโส การยอมรับผู้มีอำนาจ การเชื่อโชคลาง การยอมจำนนต่อโชคชะตาส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตย ในทางตรงกันข้าม สังคมที่มีกระบวนการกล่อมเกลากทางการเมืองให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักในสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย แล้ว คนในสังคมก็จะมีพฤติกรรมทางการเมืองที่ส่งผลดีต่อระบอบประชาธิปไตยทัศนคติ ค่านิยมของปัจเจกบุคคล ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการสื่อสารทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น มีผลทางจิตวิทยาต่อพฤติกรรมทางการเมืองของคนในสังคม ก่อให้เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบทางการเมืองขึ้น

6. **ด้านเศรษฐกิจ** ได้แก่ การมีอาชีพการมีงานทำการมีรายได้ การได้รับการกระจายรายได้และทรัพยากรด้วยความเป็นธรรม และภาวะหนี้สิน ที่เกี่ยวข้องกับตัวเงินและผลประโยชน์ทางการเงินฉะนั้นอาชีพจึงไม่ได้จัดอยู่ในปัจจัยทางเศรษฐกิจเนื่องจากอาชีพในบริบทการมีส่วนร่วม นั้นสะท้อนถึงสถานะภาพทางสังคมมิได้สะท้อนออกมาเป็นตัวเลหรายได้

7. **ด้านความพอใจในนโยบายและการบริหารงาน** ได้แก่ ความพอใจของประชาชน ที่มีต่อนโยบายของรัฐบาลนโยบายสาธารณะผลงานของรัฐบาลและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความศรัทธาที่มีต่อรัฐบาล ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนความไว้วางใจ

และยอมรับในการบริหารงานของรัฐบาลและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งนี้ถ้านโยบายต่างๆ สามารถถูกนำไปปฏิบัติจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลประชาชนก็จะพอใจในนโยบายและการบริหารงาน

อภิปรายผล

1. การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวีระชัย ชันรุ่ง (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการเมืองทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น เทศบาลในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมืองและปัจจัยด้านสิ่งรบกวนทางการเมืองเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น เทศบาลของจังหวัดนนทบุรี นอกเหนือจากนี้ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่ผู้วิจัยพบเพื่อเสนอเป็นแนวทางนั้นความสำเร็จของการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ ขึ้นอยู่กับการได้รับความร่วมมือจากทุกส่วนงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและที่สำคัญที่สุดคือ ภาคประชาชน จึงจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภูสิทธ์ ชันติกุล (2553) ที่ทำการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวม อยู่ในระดับต่ำ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และสถานภาพ ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม บทบาทหน้าที่ในครอบครัว และบทบาทหน้าที่ในชุมชน ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเมือง ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และการพัฒนาทางการเมือง ปัจจัยทางจิตวิทยาทางการเมือง ได้แก่ ความสนใจทางการเมือง พฤติกรรมทางการเมือง และการกล่อมเกลารวมทางการเมือง ส่วนปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีจำนวน 4 ตัว คือ ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ค่านิยมพื้นฐานทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และสภาพแวดล้อมทางการเมือง ส่วนรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นลักษณะลำดับขั้นฐานเจตีย์ ซึ่ง

เปรียบได้ว่าการเป็นฐานเจดีย์นั้นทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ก่อนส่วนอื่น ๆ มากที่สุดและเข้าถึงง่ายที่สุด

ด้านสิ่งรื้อทางการเมือง ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธนุวิศ สุวรรณวงศ์ และบุษบง ชัยเจริญวัฒน์ (2554) ศึกษาเรื่องความไว้วางใจทางการเมือง และระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมภาคใต้ระหว่างเทศบาลนครหาดใหญ่ และเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการศึกษา พบว่า ระดับความไว้วางใจทางการเมืองของทั้ง 2 พื้นที่ไม่มีความแตกต่างกัน และโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเมื่อเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่เทศบาลนครหาดใหญ่ และพื้นที่เทศบาลเมืองปัตตานี พบว่าระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของทั้ง 2 พื้นที่ไม่มีความแตกต่างกัน

2. การศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มการไม่มีส่วนร่วมหรือมีส่วนร่วมต่ำ ในภาพรวมมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบวรศักดิ์ อุวรรณโณ และคณะ (2550) ศึกษาถึงประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของไทย โดยดูจากบริบททางด้านบทบัญญัติทางรัฐธรรมนูญ ผลการศึกษา พบว่า การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง ทั้งในด้านการริเริ่มหาปัญหา การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล นอกจากนั้นยังเสนอผลการวิจัยอีกว่า ตัวแปรต้นหรือสาเหตุที่ทำให้ระดับการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อยนั้นปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ ปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง รองลงมาตามลำดับคือ ปัจจัยทางด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง, ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม, ภูมิฐานะ และความพอใจต่อการทำงานของรัฐบาล

กลุ่มการมีส่วนร่วมพอเป็นพิธีหรือปานกลาง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย (2558) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนกับหลักประชาธิปไตยในสังคมไทย การคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนให้ประชาชนมีบทบาท และมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรม เป็นส่วนสำคัญยิ่งในการผลักดันให้เกิดความเป็นประชาธิปไตยในประเทศนั้นๆ

กลุ่มการมีส่วนร่วมที่แท้จริงหรือสูง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพิชิต รัชตพิบูลภพ (2559) ที่ทำวิจัยถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของทหาร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของทหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกปัจจัย ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของทหาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ การศึกษาระดับรายได้ระดับชั้นยศ และระยะเวลาทำงาน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง เทศบาลควรความรู้เกี่ยวกับข้อบัญญัติ เทศบัญญัติของเทศบาลแก่ประชาชนและประชาชนควรได้รับทราบนโยบายของรัฐบาลในการบริหารประเทศ
2. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมประชุม สัมมนา หรือเสวนาเกี่ยวกับการเมืองเป็นประจำ
3. ด้านสิ่งรื้อทางการเมือง เทศบาลควรบริหารงานให้มีความชอบธรรมและความเป็นผู้นำประเทศหรือผู้นำท้องถิ่น และควรมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อนบ้านหรือชุมชน
4. ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ของการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นหรือชุมชน ทั้งการเลือกตั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น
5. ด้านสังคม เทศบาลควรสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม และมีการจัดสรรทรัพยากรของรัฐให้เพียงพอ
6. ด้านเศรษฐกิจ เทศบาลควรมีการส่งเสริมอาชีพให้คนในชุมชนหรือสังคมมีรายได้เพิ่มขึ้น
7. ด้านความพอใจในนโยบายและการบริหารงาน เทศบาลควรสร้างความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมือง และนักการเมือง สร้างความไว้วางใจและการยอมรับในการบริหารงานของรัฐบาล
8. กลุ่มการไม่มีส่วนร่วมหรือต่ำ เทศบาลควรจัดสรรค่าตอบแทนในการเข้าร่วมกิจกรรมอบรม ประชุม สัมมนาที่จัดโดยหน่วยงานของรัฐ หรือเทศบาล ให้กับประชาชนเพื่อเป็นการกระตุ้นในการมีส่วนร่วมทางการเมือง
9. กลุ่มการมีส่วนร่วมพอเป็นพิธีหรือปานกลาง เทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมจัดทำแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนพัฒนาเทศบาลให้มากยิ่งขึ้น
10. กลุ่มการมีส่วนร่วมที่แท้จริงหรือสูง ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการสนับสนุนปัจจัย

แรงงาน เงิน วัสดุอุปกรณ์แก้อำเภอ/บริจาคเงินเพื่อการศึกษา และเทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมวิเคราะห์วิจารณ์การเมืองท้องถิ่นกับบุคคลในครอบครัว หรือในชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำกรอบแนวคิดในการวิจัยการมีส่วนร่วมการเมืองท้องถิ่นไปทดสอบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เช่น เทศบาลจังหวัดในภาคกลาง องค์การบริหารส่วนตำบลหรือจังหวัดอื่น ๆ เพื่อทดสอบว่าปัจจัยซึ่งมีผลต่อการการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร
2. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้นำชุมชนทุกชุมชนในท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อขยายผลการศึกษาให้มีความละเอียดมากขึ้นจากผลการศึกษาเชิงปริมาณที่ได้
3. ควรมีการเพิ่มปัจจัยอื่นๆในกรอบในการวิจัยซึ่งอาจจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น ประสิทธิภาพของการบริหารงานเทศบาล ความโปร่งใส ความเป็นผู้นำของผู้นำชุมชน เป็นต้น ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2545). การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร

ไทย พ.ศ. 2540. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และคณะ. (2550). ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

บุญยรงค์ นิลวงศ์. (2548). หัวข้อหลักการบริหารทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สี่ไทย.

พิชิต รัชตพิบูลภพ. (2559). “รายงานการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของทหาร”.

วารสารสถาบันพระปกเกล้า. ปีที่ 14 ฉบับที่ 1. หน้า 99-120.

ภูสิทธิ์ ชันติกุล. (2554). “ทิศทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนชุมชนเขตดุสิต”. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. หน้า 68-77.

วีระชัย ชันรุ่ง. (2553). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในระดับท้องถิ่นเทศบาล

ในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

- สถาบันพระปกเกล้า. (2560). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองโครงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างเครือข่าย**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า.
- สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย. (2558). **รายงานการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนกับหลักประชาธิปไตยในสังคมไทย**. วิทยาลัยรัฐธรรมนุญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2560). **ทุกเสียงมีสิทธิ สุจริตและเที่ยงธรรมนำประชาธิปไตยคุณภาพ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
- สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2562). **ข้อมูลสารสนเทศจังหวัดสุราษฎร์ธานี**.
สุราษฎร์ธานี : สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี.

- Cronbach, Lee J. (1971). **Essential of Psychological Testing**. (4th ed). New York: Harper Row
- Kauzya, John-Mary. (2003). **Strengthening Local Governance Capacity For Participation**. In **Reinventing Government for The Twenty-First Century: State Capacity in Globalizing Society**. G. Shabbir Cheema and Dennis A. Rondinelli, eds. West Hartford, Conn: Uumarian Press.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities**. **Educational and Psychological Measurement**. Vol. 30 No. 3. pp. 607-610.